

Kultur- og debattredaktør Hilde Sandvik
debatt@bt.no – telefon 55 21 46 08 (10.00-11.30)
Redaksjon: Ingvild Sæterstøl, Egil Horne Mikkelsen og Aslaug Eide.

Elendig kollektivpolitikk

ETTER 3. OKTOBER har det blitt en enorm forverring av det allerede dårlige kollektivtilbudet i Bergen. De fleste skylder på Skyss, men det er ikke de som skal ha all skyld. Mesteparten av skylden skal fylkesordføreren Tom Christer Nilsen ha.

Tom Christer Nilsen er Skyss' politiske sjef. Han er blitt vel informert av meg og av media om hvilke problemer ruteendringene har laget for halve byen. Jeg har også tatt kontakt med Høyre sentralt for å få vite om de står inne for en så elendig kollektivpolitikk. De svarer at dette er en ønsket politikk fra dem. Så når det er sånn de vil ha det så bør vi bergensere virkelig våkne opp og sende klagenes våre til fylkesordføreren direkte istedenfor til Skyss – som tydeligvis ikke videresender alle klagenes.

JEG VIL OGSÅ på det sterkeste oppfordre alle som føler disse endringene er til det verre, om å vise det ved å skifte parti til noen som er villig til å endre hvordan Skyss styrer kollektivtrafikken her i byen. Bare slik kan vi få tilbake ett busstilbud som i alle fall er like bra som det vi hadde før, om ikke bedre.

Dette ser dessverre ut til å være eneste vei for å få arrogante politikere til å åpne øynene – de må se at dårlig politikk koster stemmer.

Det verste er likevel at politikere kan tro at et dårligere busstilbud får flere til å parkere bilen og velge buss i stedet.

Oppfordrer herved alle partiene til å fronte hva de mener om denne saken, slik at vi velgere vet hvilke alternativer vi har.

HELGE HANSEN, BUSSPASSASJER

Gravide tek til tårene

«GRAVIDE TEK TIL TÅRENE» står det å lese i Bergens Tidende 23. desember. I Nordfjord frykter dei jordmormangel neste år, i tillegg til at fødeavdelinga ved sjukehuset vert lagd ned. Den 23. desember skriv BT om nedlegging av jordmorstillinga i Balestrand. Fødeavdelingar har tidlegare blitt lagde ned ved andre lokalsjukehus.

Den tida kvinna som har født får til restitusjon på klinikken (når ho om sider kjem seg dit), er somme stader redusert til to dagar. Kvinner blir fortalde at dei gjerne må redusere amminga for å gå tidleg tilbake til arbeid. Eittårningane skal vere i barnehage. For mange av desse blir barnehagedagen full 8-timersdag, samt tid for transport. Det er sikkert og visst at vi treng smør.

M. HAUKÅS, BERGEN

I kronikk i BT 30. november foreslår Tor Halvorsen, UiB, mer aktiv bruk av UNESCO, FN-organet for utdanning, vitenskap, kultur og kommunikasjon, som alternativ til ensidig satsing på Europa og, spesielt EØS, når man skal utvikle norsk forskning og høyere utdanning.

Sats på global forskning

FORSKNING

Peter M. Haugan, nestleder i den norske UNESCO-kommisjonen med vitenskap som ansvarsområde, professor ved Geofysisk institutt, UiB

TOR HALVORSEN FÅR svar 15. desember fra Katrine Moland Hansen, NHO, som er opptatt av innovasjon, og av at norsk deltakelse i EU-forskning gir tilgang til nyttig kunnskap, og at det vil være usolidarisk å ikke delta i europeisk samarbeid.

I siste versjon av UNESCOs meget omfattende Science Report dokumenteres svært interessante trender innen global kunnskapsproduksjon. Kina er i ferd med å passere både USA og Europa i antall forskere. Kommunikasjonsteknologi gjør at geografisk nærhet er mindre viktig enn før, og gir muligheter også for små land til å hevde seg i globale nettverk. Brasil går raskt frem og det er fremgang både i Asia og Afrika, mens USA og EU stagnerer, særlig etter finanskrisen. Innovasjon, som Moland Hansen er opptatt av, dekkes også av rapporten som bl.a. påpeker rollen til multinasjonale selskaper, som samarbeider effektivt over landegrensene og drar nytte av kompetansemiljø bl.a. i India.

NÅ HAR OGSÅ Norge og EU økende forskningssamarbeid med Kina, India, Sør-Afrika og andre land utenom den europeisk-amerikanske sfæren. Men det er et spørsmål om det trappes opp tilstrekkelig raskt. Et annet spørsmål er hvilke organer man velger å bruke for mellomstatlig samarbeid og hvilke forskningspolitiske mål man har.

UNESCO er opptatt av kompetansebygging i svakerestilte land og å sikre dem kunnskap bl.a. for god forvaltning av egne

FORSKNINGSSAMARBEID: I tillegg til å bidra solidarisk til felles oppgaver, vil forskningssamarbeid globalt også føre til utveksling med nye, spennende aktører som har mye å bidra med. Bildet er fra Kina, som satses mye på å få ned utslipp til luft, jord og vann.

ARKIVFOTO: REUTERS

ressurser. Norsk hovedprioritet i UNESCO har hittil vært utdanning for alle med vekt på lavere nivå. Men det er stigende interesse også for vitenskapssamarbeid, bl.a. i samfunnsvitenskap som er spesielt USA-dominert, men som kanskje i særlig grad trenger egen forskningskapasitet i de enkelte land og kulturer.

UNESCO HAR ingen tung rolle i finansiering eller utførelse av forskning, men driver primært koordinering av globale programmer, kunnskapsdeling, og støtte til oppbygging av institusjoner. Det er ikke uten betydning at slikt gjø-

res i regi av et åpent organ der alle land kan være med.

UNESCOs forsøk på å utvikle en deklarasjon om etiske prinsipper i tilknytning til klimaendringer, er blitt forpurret av ledende industriland under påskudd av at man ikke måtte forstyrre det etablerte sporet for klimaforhandlinger. Så kan man jo spørre om det har vært særlig vellykket eller ærlig ment. Kanskje det nettopp er en tverrkulturell etisk basis

man trenger for faktisk å løse CO₂-problemet før det utvikler seg til større konflikter. Utdan-

ning, vitenskap, kultur og kommunikasjon kan være en nøkkel også her.

SOLIDARITET ER muligens et brukbart argument for styrket samarbeid i Europa akkurat nå, men det er generelt og til alle tider et godt argument for globalt samarbeid.

Ved å styrke globalt forskningssamarbeid i UNESCO vil man i tillegg til å bidra solidarisk til felles oppgaver, også kunne oppnå en sterkere rolle i utveksling med nye, spennende aktører som har mye å bidra med. Så får det heller våge seg at USA nylig trakk støtten til UNESCO som følge av at Palestina ble tatt opp som medlem. Verden går videre!

«Så får det heller våge seg at USA nylig trakk støtten til UNESCO»

Ufortjent demonisering av EU

EU

Bjørghild des Bouvrie, Strandvik

SOM NEDERLENDER ble jeg rørt av Finn Langelands innlegg i BT 9.12.: «Hvorfor jeg er EU-tilhenger». Jeg er født og oppvokst i Nederland. I mitt fødselsår opplevde Holland den verste krigsvinteren noensinne, som straff for sabotasje fratok nazistene folk alt de trengte. Det var hverken mat, vann, varme eller lys, mens vinteren var én av de hardeste på lenge. Det verste var naturligvis at jødene ble bortført fra landet og drept.

Annen verdenskrig var bare den siste i en lang rekke kri-

ger mellom europeiske stater. Krig har nærmest vært normaltilstanden i Europa gjennom mange hundreår.

I MIN OPPVEKST har jeg fått med meg at EU først og fremst er et enormt fredsprosjekt. Nederland var et av de første land som startet det som senere skulle bli EU. Arbeidet bygget på et intenst behov for fred. Jeg husker hvordan idealister fra inn- og utland tok til orde for et samarbeid som skulle gjøre neste krig umulig. Det skulle sveise sammen folk som hadde kriget mot hverandre på verst tenkelige måte.

I alle år har jeg opplevd EU som et prosjekt for solidaritet mellom de europeiske nasjoner. Har ikke de rike land gitt

store summer til de land som klarte å befri seg fra sine tyranner? De skulle få bli en del av fellesskapet. Og de skulle få del i «medmenneskeliggjøringen» av Europa, som er hovedlinjen i EU-arbeidet.

JEG HAR SETT hvordan det ble arbeidet intenst for en grunnparagraf om det likeverd som EU skal forsvare for sine borgere. Likestilling mellom kjønnene hadde ikke kommet langt i mange europeiske land, hadde ikke EU lagt føringer for den type rettferd. Likedan forsøker EU å få det beste ut av delstatene når det gjelder miljø- og klimaspørsmål. I det hele har jeg aldri opplevd EU som noe negativt.

Derfor blir jeg ofte bedrøvet

når jeg hører eller leser om holdningen mange nordmenn har overfor denne «Storesøster». Jeg kan forstå viktige argumenter som at EU-politikken ikke passer til norsk landbruk. Men den demoniseringen som EU av og til blir gjenstand for, synes jeg er ufortjent. Da er man ikke klar over at Europa, og EU som en viktig pådriver, er mye stort, flott og viktig.

KANSJKE ER DETTE en tanke som kan bygge bro mellom for og mot EU her i Norge. Hvis alle forstår at EU i bunn og grunn er et viktig og positivt prosjekt, kan man forflytte uenigheten til et mer praktisk og mindre følelsesladd plan. Da kan kanskje gamle sår heles?